

Dosarul nr. 2ra-320/20

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești (jud: E. Lavciuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: G. Dașchevici, A. Panov, L. Bulgac)

DECIZIE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de Lilian Palihovici, reprezentat de avocatul Sergiu Balaban,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Lilian Palihovici împotriva Întreprinderii Mixte „Colinele de la Redi” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Lilian Palihovici și a fost menținută hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești,

constată:

La data de 19 iulie 2018 Lilian Palihovici a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Colinele de la Redi” SRL cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la data de 20 septembrie 2004, ÎM „Colinele de la Redi” SRL a fost înregistrată la Camera Înregistrării de Stat, principalul gen de activitate al întreprinderii fiind plantarea și recoltarea viței-de-vie.

A indicat că în luna septembrie 2004, a fost angajat în funcție de administrator al ÎM „Colinele de la Redi” SRL, având atribuția de gestionare a lucrărilor ce țin de plantarea, îngrijirea și recoltarea viței-de-vie.

A susținut că, începând cu anii 2008-2009, conform înțelegerii avute cu fondatorul majoritar al ÎM „Colinele de la Redi” SRL, în gospodăria lui din r-nul Șoldănești, sat. Vadul-Rașcov au fost depozitate bunuri care aparțin pârâtei și anume: autoturism Niva 2131 din 2008; tractor T-54V din octombrie 2011; cultivator PRVN lățimea 1,5 m din

octombrie 2011; plug cu 3 secții din octombrie 2011; plug cu 5 discuri din 2014; stropitoare SLV1500 din 2009; freză ZANON2000 din mai 2017; freză ZANON1500 din 2014; cisternă pe roți de 1800 litri din 2010; lăzi în număr de 700 de dimensiunea 65x40.

Reclamantul a menționat că pentru depozitarea bunurilor, fondatorul ÎM „Colinele de la Redi” SRL, conform înțelegerii verbale, urma să-i achite de la început câte 100 de euro lunar, până se va încheia în acest sens un contract în formă scrisă cu fondatorii, în care vor fi reglementate în detaliu toate momentele legate de depozitarea bunurilor, cât și suma care va fi achitată pentru serviciul prestat. Însă, până la momentul depunerii acțiunii, nu a fost semnat contract în formă scrisă cu fondatorii. La nenumăratele solicitări de a i se achita pentru depozitarea bunurilor, fondatorul ÎM „Colinele de la Redi” SRL l-a rugat să mai aștepte puțin, deoarece se confruntă cu probleme financiare, iar în viitorul cât mai apropiat îi va achita.

A afirmat că periodic, la sfârșitul fiecărui an de roadă a plantației, fondatorul îi transmitea în jur de 3000-4000 de kg de struguri în contul datoriei pentru depozitarea bunurilor, însă începând cu ianuarie 2016, nu doar că nu a achitat serviciile de depozitare, dar a încetat să mai achite și salariul.

A relatat că aproximativ la data de 26 decembrie 2017 a primit o scrisoare, prin care a fost informat că a fost eliberat din funcția de administrator. La fel, această decizie verbală i-a fost comunicată și de fondatorul majoritar, prin intermediul reprezentantului acestuia Auzbi Gutiev, informându-l totodată că noul administrator este numit Aurel Lopaci. Astfel, Aurel Lopaci i-a comunicat să transmită bunurile întreprinderii, dânsul fiind de acord cu condiția perfectării unui act de predare-primire oficial, cu ștampila societății. Ulterior, nu a mai fost contactat referitor la predarea-primirea bunurilor, fiind anunțat de poliție că în privința lui s-a întocmit o plângere în acest sens, pentru care a fost audiat de câteva ori.

Lilian Palihovici a menționat că în perioada 15 mai 2018 - 17 mai 2018, a transmis prin act de predare-primire bunurile proprietate a ÎM „Colinele de la Redi” SRL, noului administrator Aurel Lopaci, fără a-i fi achitați bani pentru păstrarea acestor bunuri.

A solicitat încasarea de la ÎM „Colinele de la Redi” SRL a datoriei în sumă de 11 200 de euro pentru perioada 01 ianuarie 2009 – 01 mai 2018 (112 luni * 100 de euro).

La data de 03 decembrie 2018, avocatul Sergiu Balaban, în interesele lui Palihovici Lilian, a depus cerere de concretizare a cerințelor din acțiune, solicitând încasarea de la ÎM „Colinele de la Redi” SRL a datoriei pentru îngrijirea și depozitarea bunurilor agricole și folosirea casei de locuit și gospodăriei familiei Palihovici ca sediu al entității, deja pentru perioada 02 septembrie 2017 pînă la 03 decembrie 2018 în sumă de 791 euro și dobânda de întârziere în sumă de 96,7 Euro, conform cursului BNM la data executării hotărârii.

Suplimentar, reclamantul a invocat că pentru depozitarea bunurilor, fondatorul ÎM „Colinele de la Redi” SRL, conform înțelegerii verbale, urma să-i achite de la început câte 100 de euro lunar, până se va încheia în acest sens un contract în formă scrisă cu

fondatorii. Astfel, a fost încheiat un contract cu suma de 70 de euro, care și era achitată lunar, contractul fiind păstrat la contabilul-șef.

A indicat că depozitarea bunurilor și folosirea casei de locuit ca sediu, crea incomodități familiei lui compuse din 11 membri.

A notat că în cadrul unui alt proces de judecată intentat la acțiunea salariaților împotriva ÎM „Colinele de la Redi” SRL cu privire la încasarea salariului neachitat, ultima a prezentat mai multe înscrisuri, printre care și dările de seamă, care confirmă faptul că pentru îngrijirea și depozitarea bunurilor pârâtul îi achita câte 70 de euro lunar.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe prevederile art. 512, 513, 573, 583, 668, 1086, 1088 din Cod civil.

Prin hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătorei Orhei, sediul Șoldănești, acțiunea depusă de Lilian Palihovici a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. Totodată, s-a încasat de la Palihovici Lilian în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 6568,50 de lei și în beneficiul ÎM ”Colinele de la Redi” SRL cheltuielile de judecată cu titlu de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

Prin decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Palihovici Lilian și a fost menținută hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătorei Orhei, sediul Șoldănești.

La data de 30 decembrie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Lilian Palihovici, reprezentat de avocatul Sergiu Balaban, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii concretizate la 03 decembrie 2018.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și nemotivată.

A indicat că este eronată concluzia instanțelor ierarhic inferioare cu privire la neprobarea încheierii contractului de depozit în formă scrisă, deoarece la materialele cauzei au fost anexate anume de către intimată înscrisuri, care confirmă temeinicia acțiunii, adică existența unor relații civile cu familia Palihovici, numite de către intimată „plata pentru serviciile comunale”, iar de recurent – „plata pentru depozitarea bunurilor”, pentru care ÎM „Colinele de la Redi” SRL achita familiei Palihovici suma de 70 de euro lunar.

A remarcat că într-adevăr, faptul încheierii unui contract în formă scrisă nu a putut fi probat, or, toate actele se păstrau la contabilul-șef Maria Cozlovski, însă existența relațiilor și a circumstanțelor de fapt au fost confirmate pe deplin în instanța de judecată, nefiind combătute de intimată.

A menționat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume, art. 1088 din Codul civil, conform căruia depozitul are titlu gratuit dacă în contract nu este prevăzut altfel. În cazul în care depozitarul execută depozitul în cadrul unei activități profesionale, se consideră că asupra remunerării s-a convenit în mod tacit. Dacă asupra mărimii remunerației datorate nu s-a convenit, se consideră convenită, în

cazul existenței unui tarif stabilit, retribuiția tarifară, iar în lipsa tarifului, retribuiția obișnuită. Deponentul este obligat să compenseze depozitarului cheltuielile necesare păstrării bunului.

Recurentul a susținut că instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat au încasat cheltuielile de asistență juridică din contul lui, deoarece bonul de plată în mărime de 3000 de lei a fost anexat de către instanța de fond la etapa ascultării replicilor, etapă a procesului în care este inadmisibilă prezentarea cărorva înscrisuri. Mai mult ca atât, în contractul de asistență juridică nr. 46 din 12 septembrie 2018, încheiat cu avocatul Stela Lefter, este menționată o altă cauză și anume, acțiunea depusă de Lilian Palihovici, Efrosinia Palihovici, Sergiu Palihovici și Valerii Rotari împotriva ÎM „Colinele de la Redi” SRL cu privire la încasarea datoriei.

A susținut că instanța de fond neîntemeiat a încasat în beneficiul statului suma de 6568,5 lei cu titlu de taxă de stat, sumă calculată din cuantumul acțiunii inițiale, fără a ține cont de faptul că la 03 decembrie 2018, avocatul Sergiu Balaban, în interesele lui Palihovici Lilian a depus cerere de concretizare a cerințelor din acțiune, solicitând încasarea datoriei în sumă de 791 euro și dobânzii de întârziere în sumă de 96,7 Euro.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 28 noiembrie 2019.

Potrivit scrisorii de însoțire nr. 14390, decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului la data de 19 decembrie 2019 (f.d. 252, volumul I), însă lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia. De asemenea, decizia instanței de apel a fost expediată și la adresa electronică a avocatului Sergiu Balaban la data de 19 decembrie 2019 (f.d. 253, volumul I)

Astfel, recursul, declarat la data de 30 decembrie 2019, este în termen.

La 22 ianuarie 2020, copia recursului a fost expediată în adresa intimătei ÎM „Colinele de la Redi” SRL la data de 22 ianuarie 2020 (f.d. 14, volumul II), cu înștiințarea despre depunerea referinței.

Intimata nu și-a valorificat dreptul respectiv și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 04 martie 2020 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, în partea casată pronunțând o nouă hotărâre, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că ÎM „Colinele de la Redi” SRL a fost înregistrată la 20 septembrie 2004, iar potrivit pct. 3.2 din actul de constituire a întreprinderii, fondator a fost numit Palihovici Lilian, cu capitalul social de 5400 de lei (f.d. 109-112, volumul I).

În perioada 2004 - 08 mai 2018 de gestiune a ÎM ”Colinele de la Redi” SRL, Palihovici Lilian era responsabil de toate bunurile întreprinderii mixte.

Potrivit acordului din 27 martie 2008, semnat de către Arpentin Gheorghe, Knessine Pavel, Kessel Alexander și a deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 27 martie 2008, a fost modificat pct. 3.2 din actul de constituire a ÎM „Colinele de la Redi” SRL, conform căruia capitalul social al întreprinderii a fost divizat în trei părți sociale (f.d. 114-116, volumul I).

În temeiul deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 26 aprilie 2018 și a hotărârii generale a asociaților, administrator al ÎM ”Colinele de la Redi” SRL a fost numit și înregistrat Lopaci Aurel (f.d. 117-118, volumul I).

Ulterior, potrivit actelor de predare-primire, date cu 11-17 mai 2018, se confirmă că Palihovici Lilian a predat, iar administratorul ÎM ”Colinele de la Redi” SRL, în persoana lui Lopaci Aurel, a primit un cultivator, o freză, un disc cu 6 corpuri, o cisternă de 1800 l, un cântar, un tractor, un plug cu 3 corpuri, o stropitoare și ștampila întreprinderii (f.d. 10-15, volumul I).

Astfel, invocând că de fapt, bunurile respective erau depozitate în gospodăria lui, iar conform înțelegerii verbale, pentru aceste servicii era remunerat corespunzător, însă în ultima perioadă conducerea ÎM „Colinele de la Redi” SRL nu și-a onorat obligațiile asumate, Palihovici Lilian a depus prezenta cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Colinele de la Redi” SRL, concretizată pe parcurs, cu privire la încasarea datoriei restantă pentru îngrijirea și depozitarea bunurilor agricole și folosirea casei de locuit și gospodăriei familiei Palihovici ca sediu al entității, pentru perioada 02 septembrie 2017 până la 03 decembrie 2018 în sumă de 791 euro și a dobânzii de întârziere în sumă de 96,7 euro (f.d. 57-60, volumul I).

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea depusă de Lilian Palihovici ca neîntemeiată, totodată încasând de la Palihovici Lilian în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 6568,50 de lei și în beneficiul ÎM ”Colinele de la Redi” SRL cheltuielile de judecată cu titlu de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

Instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Palihovici Lilian, a ajuns la concluzia netemeinicii acestuia și a menținut hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, considerând-o întemeiată și legală.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au constatat că nu au fost prezentate probe care să confirme încheierea contractului de depozit.

Analizând circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că este corectă și legală concluzia instanțelor ierarhic inferioare de a respinge acțiunea ca neîntemeiată, din următoarele motive.

Conform art. 195 din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Conform art. 196 alin. (3) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), actul juridic bilateral este manifestarea de voință concordantă a două părți.

În conformitate cu art. 208 alin. (1) și (2) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică. Forma este o condiție de valabilitate a actului juridic numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Potrivit art. 209 din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), actul juridic pentru care legea sau acordul părților nu stabilește formă scrisă sau autentică poate fi încheiat verbal. Actul juridic care se execută chiar la încheierea lui poate fi încheiat verbal. Excepție fac actele juridice pentru care se cere formă autentică sau actele juridice pentru care forma scrisă este cerută pentru valabilitate.

Art. 210 alin. (1) și (2) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019) stipulează că, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. În cazul în care, conform legii sau învoielii între părți, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atît prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părți, cît și printr-un schimb de scrisori, telegrame, telefonograme, altele asemenea, semnate de partea care le-a expedit.

Conform art. 1086 din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), prin contract de depozit o parte (depozitar) se obligă să păstreze bunul mobil, predat de cealaltă parte (deponent), o perioadă determinată sau nedeterminată și să-l restituie la cerere.

Reieșind din normele legale enunțate, instanța de recurs constată că, deși Codul civil nu conține prevederi speciale cu privire la forma contractului de depozit, la demonstrarea încheierii contractului urmează a fi aplicate prevederile generale cu privire la forma convenției.

Astfel, art. 211 alin. (1) din Cod civil prevede că nerespectarea formei scrise a actului juridic face să decadă părțile din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic.

Prin urmare, instanțele ierarhic inferioare just au ajuns la concluzia de a respinge acțiunea lui Lilian Palihovici privind încasarea datoriei pentru depozitarea bunurilor societății, or, potrivit art. 122 din Codul de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante, pe când nici în prima instanță și nici în instanța de apel, nu au fost prezentate probe care să confirme încheierea contractului de depozit.

Instanțele ierarhic inferioare corect au respins ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului Palihovici Lilian cu referire la declarațiile martorilor Palihovici Efrosinia și Palihovici Serghei, or, pe lângă faptul că pentru recunoașterea valabilității și confirmarea faptului încheierii contractului de depozit în caz de nerespectare a formei scrise, nu sunt admisibile probe cu martori, acestea s-au dovedit a fi contradictorii circumstanțelor cauzei.

De asemenea, instanțele de judecată întemeiat nu au reținut nici argumentele recurentului cu referire la dările de seamă anexate la materialele dosarului (f.d. 102-106, volumul I), care ar demonstra relațiile bilaterale dintre Palihovici Lilian și ÎM „Colinele de la Redi” SRL de păstrare a bunurilor întreprinderii și condițiile de remunerare pentru aceste servicii, deoarece rubrica ”plăți - servicii comunale” din înscrisurile respective, nu reflectă raporturile contractuale dintre părțile în proces.

În conformitate cu dispozițiile art. 1088 din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), depozitul are titlu gratuit dacă în contract nu este prevăzut altfel. În cazul în care depozitarul execută depozitul în cadrul unei activități profesionale, se consideră că asupra remunerării s-a convenit în mod tacit. Dacă asupra mărimii remunerației datorate nu s-a convenit, se consideră convenită, în cazul existenței unui tarif stabilit, retribuiția tarifară, iar în lipsa tarifului, retribuiția obișnuită. Deponentul este obligat să compenseze depozitarului cheltuielile necesare păstrării bunului.

Se reține că, contractul de depozit este prezumat cu titlu oneros, în cazul când depozitarul desfășoară activitate de păstrare cu caracter profesional (este persoană juridică), or, în asemenea caz se consideră că părțile au convenit asupra remunerației în mod tacit, iar dacă bunurile se predau către salariatul întreprinderii (la caz administratorului Palihovici Lilian), fără întocmirea documentelor corespunzătoare, contrar regulilor stabilite, depozitar se consideră nu persoana juridică, însă salariatul - persoană fizică.

Respectiv, în circumstanțele în care Palihovici Lilian nu este o persoană juridică, statut care i-ar permite să încheie contract de depozit cu titlu oneros, iar la materialele dosarului nu este anexat un contract de depozit prin care ÎM ”Colinele de la Redi” SRL s-ar fi obligat să achite în beneficiul recurentului o retribuiție bănească pentru păstrarea bunurilor companiei în gospodăria acestuia, instanța de recurs consideră declarative argumentele lui Palihovici Lilian precum că asupra remunerării s-a convenit în mod tacit.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanțele ierarhic inferioare, respingând integral acțiunea, eronat au încasat de la Palihovici Lilian în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 6568,50 de lei, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în

acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

Potrivit art. 3 pct. 1 lit. a) din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992, pentru cererile de chemare în judecată, privitor la litigiile cu caracter patrimonial, taxa de stat se stabilește în cuantum de 3 % din valoarea acțiunii sau din suma încasată, dar nu mai puțin de 150 lei și nu mai mult de 25000 lei de la persoanele fizice și nu mai puțin de 270 lei și nu mai mult de 50000 lei de la persoanele juridice.

În conformitate cu art. 87 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, valoarea acțiunii se determină din suma cerută – în acțiunile pentru plata unei sume.

Materialele cauzei atestă că prin cererea de chemare în judecată depusă la 19 iulie 2018, Palihovici Lilian a solicitat încasarea de la ÎM „Colinele de la Redi” SRL a datoriei în sumă de 11 200 de euro pentru perioada 01 ianuarie 2009 – 01 mai 2018 (112 luni * 100 de euro).

Prin încheierea din 02 august 2018 a Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești, Palihovici Lilian a fost scutit de plata taxei de stat în mărime de 6568,5 lei, care urma a fi achitată la intentarea acțiunii civile (f.d. 37-39, volumul I).

La data de 03 decembrie 2018, avocatul Sergiu Balaban, în interesele lui Palihovici Lilian, a depus cerere de concretizare a cerințelor din acțiune, solicitând încasarea de la ÎM „Colinele de la Redi” SRL a datoriei pentru îngrijirea și depozitarea bunurilor agricole și folosirea casei de locuit și gospodăriei familiei Palihovici ca sediu al entității, deja pentru perioada 02 septembrie 2017 până la 03 decembrie 2018 în sumă de 791 euro și dobânda de întârziere în sumă de 96,7 Euro, conform cursului BNM la data executării hotărârii (f.d. 57-60, volumul I).

Prin urmare, instanțele ierarhic inferioare, respingând acțiunea depusă de către Palihovici Lilian cu privire la încasarea sumei de 887, 7 euro, urma să încaseze din contul acestuia în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 516,63 lei, adică 3 % din suma de 887, 7 euro.

Mai mult ca atât, prin decizia din 05 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție, emisă în prezenta cauză, a fost admis recursul declarat de către Lilian Palihovici, reprezentat de avocatul Serghei Balaban, a fost casată integral încheierea din 25 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și s-a pronunțat o nouă încheiere prin care a fost admisă cererea lui Lilian Palihovici cu privire la corectarea erorii de calcul strecurate în încheierea din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău. S-a corectat greșeala de calcul evidentă ce ține de cuantumul taxei de stat pentru depunerea cererii de apel încasate de la Lilian Palihovici prin încheierea din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin înlocuirea sumei de 4964, 40 de lei cu suma de 387 de lei, cu remiterea cauzei la Curtea de Apel Chișinău pentru judecarea apelului în fond (f.d. 203-209, volumul I).

Astfel, în decizia din 05 iunie 2019, instanța de recurs a menționat că valoarea acțiunii înaintată și contestată cu apel de către Palihovici Lilian constituie suma de 887,7 de euro (791 euro + 96,7 euro), echivalentul sumei de 17221,31 lei.

În circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe urmează a fi casate în partea încasării taxei de stat în mărime de 6568,50 lei din contul lui Palihovici Lilian în beneficiul statului, în această parte urmând a fi pronunțată o hotărâre nouă, prin care se încasează din contul lui Palihovici Lilian în beneficiul statului suma de 516,63 lei cu titlu de taxă de stat.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, în conformitate art. 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 de lei suportate de ÎM „Colinele de la Redi” SRL și încasate de instanțele ierarhic inferioare din contul lui Lilian Palihovici, sunt reale, necesare și rezonabile, reieșind din complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei.

În jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Materialele dosarului atestă că intimata ÎM „Colinele de la Redi” SRL a fost reprezentată de către avocatul Stela Lefter, conform contractului de asistență juridică nr. 46 din 12 septembrie 2018 și mandatul seria MA nr. 1124343 din 12 septembrie 2018 (f.d. 122-123, volumul I), achitând pentru serviciile acestuia suma de 5000 de lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 577 din 20 septembrie 2018 (f.d. 131, volumul I) și ordinul de plată nr. 609 din 22 ianuarie 2019 (f.d. 153, volumul I).

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Lilian Palihovici, reprezentat de avocatul Sergiu Balaban, a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea încasării taxei de stat, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, în rest decizia și hotărârea a menține.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Lilian Palihovici, reprezentat de avocatul Sergiu Balaban.

Se casează decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Lilian Palihovici împotriva Întreprinderii Mixte „Colinele de la Redi” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei și dobânzii

de întârziere, în partea încasării de la Palihovici Lilian în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 6568,50 de lei și se pronunță în această parte o hotărâre nouă, prin care:

Se încasează de la Palihovici Lilian în beneficiul statului suma de 516,63 (cinci sute șaisprezece,63) de lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Mariana Pitic